

USTAWA

z dnia 31 maja 1996 r.

o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Art. 1. 1. Świadczenie pieniężne, zwane dalej „świadczeniem”, przysługuje osobom, które w okresie podlegania represjom określonym w ustawie były obywatelami polskimi i są nimi obecnie oraz posiadają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Świadczenie przysługuje wyłącznie osobom, które nie mają ustalonego prawa do dodatku:

- 1) kombatanckiego, określonego w przepisach o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,
- 2) za tajne nauczanie, przysługującego na podstawie odrębnych przepisów.

3. Osobie uprawnionej równocześnie do świadczenia i do dodatku określonego w przepisach:

- 1) o ubezpieczeniu społecznym rolników,
- 2) o uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnionym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu

— przysługuje świadczenie albo jeden z dodatków — wyższy lub wybrany przez uprawnionego.

Art. 2. Represją w rozumieniu ustawy jest:

- 1) osadzenie w obozach pracy przymusowej w okresie wojny w latach 1939–1945 z przyczyn politycz-

nych, narodowościowych, rasowych i religijnych,

- 2) deportacja (wywiezienie) do pracy przymusowej na okres co najmniej 6 miesięcy z terytorium państwa polskiego, w jego granicach sprzed dnia 1 września 1939 r., na terytorium:

- a) III Rzeszy i terenów przez nią okupowanych w okresie wojny w latach 1939–1945,
- b) Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i terenów przez niego okupowanych w okresie od dnia 17 września 1939 r. do dnia 5 lutego 1946 r. oraz po tym okresie do końca 1948 r. z terytorium państwa polskiego w jego obecnych granicach.

Art. 3. 1. Świadczenie przysługuje w wysokości 0,5% przeciętnego wynagrodzenia w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin ostatniej w 1995 r. waloryzacji emerytur i rent, za każdy pełny miesiąc trwania pracy, o której mowa w art. 2, nie więcej jednak łącznie niż 10% tego wynagrodzenia.

2. Kwota świadczenia ulega podwyższeniu przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji emerytur i rent od miesiąca, w którym jest przeprowadzana waloryzacja.

Art. 4. 1. Uprawnienie do świadczenia jest przyznawane decyzją Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, zwanego dalej „Kierownikiem Urzędu”, na podstawie wniosku zainteresowanej osoby, zaopiniowanego przez właściwe stowarzyszenie osób poszkodowanych, i dokumentów oraz

dowodów potwierdzających rodzaj i okres represji.

2. Kierownik Urzędu może upoważnić inne osoby będące pracownikami Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych do wydawania decyzji, o których mowa w ust. 1.

3. Kierownik Urzędu określi, w drodze zarządzenia, wymagane dokumenty i dowody oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawach składania i rozpatrywania wniosków, o których mowa w ust. 1.

4. W zakresie postępowania dotyczącego ustalenia lub odmowy przyznania świadczenia mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 5. 1. Świadczenie wypłaca właściwy organ emerytalno-rentowy, na wniosek osoby uprawnionej złożony w tym organie wraz z decyzją stwierdzającą uprawnienie do tego świadczenia:

- 1) osobie pobierającej emeryturę lub rentę — wraz z tą emeryturą lub rentą,
- 2) osobie mającej ustalone prawo do emerytury lub renty, której wypłata została zawieszona — kwartalnie, w trzecim miesiącu kwartału.

2. Wypłata świadczenia następuje za okres nie dłuższy niż 3 miesiące kalendarzowe poprzedzające miesiąc zgłoszenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb wypłacania świadczenia osobom nie mającym ustalonego prawa do emerytury lub renty oraz osobom pobierającym świadczenia o charakterze rentowym z instytucji zagranicznych.

Art. 6. Świadczenie finansowane jest ze środków budżetu państwa.

Art. 7. W sprawach nie uregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 8. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113) w art. 21 w ust. 1 po pkt 44 dodaje się pkt 45 w brzmieniu:

„45) świadczenie pieniężne przyznane na podstawie ustawy z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. Nr 87, poz. 395).”

Art. 9. W ustawie z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1993 r. Nr 127, poz. 583 i Nr 129, poz. 602, z 1994 r. Nr 84, poz. 385 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 95, poz. 473 i Nr 138, poz. 681) w art. 18 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) świadczenia pieniężnego przysługującego osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.”

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*